

Congresspeech D66 congres 2019

Door Annabel Broer

Beste Jonge en oudere democraten,

Mijn naam is Annabel Broer en ik ben sinds september voorzitter van het jeugdig geweten van D66: de Jonge Democraten. Wij zijn een ontmoetingsplaats voor progressief-liberale jongeren. De vereniging waar onze leergierige leden zich verder ontwikkelen. Wij zijn de jongerentak die haar moederpartij verrijkt met vernieuwende ideeën en eerlijke kritiek. Of het nu gaat om maatschappelijke veranderingen zoals verhoging van de pensioenleeftijd en verlagen van de maximumsnelheid of om de interne gang van zaken zoals de oproep voor meer discussies op congressen.

Ik heb het geluk voorzitter te zijn in een historisch jaar voor de Jonge Democraten. Een historisch jaar omdat het alweer 35 jaar geleden is dat we zijn opgericht. 35 jaar, dat is precies die leeftijd waar de meeste mensen hun idealisme verliezen. Waarop mensen kiezen voor een mooi rijtjeshuis, een vaste baan en een hond. Tenzij je uit onze generatie komt, dan moet je het doen met een gehuurd appartement, een flexcontract en een cavia.

Vandaag, beste democraten, richten wij ons niet exclusief op de voorste rij, onze fractieleden, de top van de elitepartij. Nee, vandaag heb ik het tegen u, ja ook u daar achterin de zaal!

Ik zou u graag willen vragen: waarom bent u lid geworden?

Wat zijn uw idealen? Wat laat uw hart sneller kloppen? En waarvoor zou u met de trekker naar Den Haag trekken?

Heeft u hier niet direct antwoord op? Dan is er werk aan de winkel. Het is de hoogste tijd om wakker te worden! En wel nu!

Ik zie het namelijk nog te weinig. Waar is de passie voor onze idealen, en waar zijn de vurige discussies wanneer deze geschonden worden?

In Polen wordt de rechtsstaat lachend uitgehold, terwijl er miljoenen aan EU-subsidie worden geïnd. Krankzinnig. Maakt niemand zich hier druk om?

Nederland gaat haar klimaatdoelstellingen voor 2021 niet halen. Er is een rechter voor nodig om überhaupt stappen in de goede richting te zetten. Boeit dat niemand hier?

Ons land staat op slot door onze torenhoge stikstofuitstoot politici liegen mensen massaal voorgelogen door te stellen dat er geen maatregelen genomen hoeven worden en dat alles bij het oude kan blijven. Maakt dit niemand kwaad?

Juist wij, als leden van een progressieve partij horen hier vooraan te staan, de kar te trekken, van de daken te schreeuwen. Maar het is muisstil.

D66 lijkt een partij in slaapstand. Ik zeg niet dat we militant actie moeten voeren voor elke beslissing die ons niet aanstaat. Maar laten we ook niet verder vervallen in een netwerkpartij, waar leden vooral willen

praten met prominenten na afloop van evenementen. Laten we kritisch blijven en vasthouden aan onze idealen in plaats van obsessief te luisteren naar de grote leiders. Wij zitten hier toch niet enkel als klapvee? Indien dat wel het geval is moeten we ons eigen vee misschien maar eens halveren.

Naast opkomen voor onze idealen, moeten we ook proberen ze te verwezenlijken. Ook daar schieten we nog vaak te kort. Er is stilstand. Niet alleen hier maar ook bij ons als JD'ers. Al 35 jaar strijden voor dezelfde dingen. Een tolerant drugsbeleid. Een basisinkomen. Directe democratie. De speerpunten van de JD blijven onveranderd.

Hierin lijken wij op elkaar. Ook bij D66 lijken veel van de ideeën van nu op de plannen die in het pamflet uit 1966 stonden omschreven.

Op straat gaan de gesprekken over onderwijs vooral over de gebreken van het leenstelsel en de gevolgen van het lerarentekort. En aan de keukentafel wordt er voornamelijk gesproken over het afschaffen van het referendum in plaats van over de verschillende initiatieven die D66 al op dit thema genomen heeft.

Hoe zit het met de macht van het volk? Is D66 voor Nederland nog wel de partij van de radicale democratie? En staat D66 nog wel bekend als dé onderwijspartij? Dat lijkt op de tocht te staan.

Natuurlijk zien wij ook dat D66 de afgelopen maanden haar nek uit heeft gestoken. En dat wordt door de media ook gezien. Tjeerd zet zich in voor een landbouw transformatie, Vera maakt zich hard voor een vrouwenquotum bij de overheid en Pia heeft haar stem weer verheven over het vrijwillig levenseinde.

Daar zijn we trots op. Stuk voor stuk juichen wij dit toe, niet omdat we overal precies hetzelfde over denken, of omdat de kranten vol staan met D66 referenties maar juist omdat onze vertegenwoordigers weer vanuit onze kernwaarden spreken.

Om dat vast te houden zijn er echter ideeën nodig. Het verkiezingsprogramma wordt nu geschreven. En beste democraten, ideeën moeten niet worden aangedragen door een enkeling aan de top. Ideeën horen juist te komen vanuit de partij en de vele leden die ze rijk is. Vanuit de idealen die we samen koesteren.

We kennen allemaal de campagneslogan "D66 voor de toekomst". We kunnen als jongeren moeilijk tégen de toekomst zijn. Maar over welke toekomst hebben we het dan precies?

PAKT EEN LEEG DOEK EN ZET DEZE OP DE SCHILDERSEZEL

Momenteel is dat nog een lege uitspraak, hoogstens een vage schets. Nu is het aan ons allemaal, leden van deze partij, om deze schets uit te werken tot een kleurrijk kunstwerk.

Laat ik bij deze vast een voorzetje geven en schetsen hoe ik dit kunstwerk voor mij zie. In mijn ideale toekomst zal in 2030 binnen Europa niet meer gevlogen worden. Niet omdat vliegen verboden is, maar omdat het met de trein net zo makkelijk is. Ik hoop dat in 2030 studenten, van het MBO tot het WO in het buitenland kunnen en willen studeren. Niet als halfjaar durende vakantie, maar omdat ook daar het onderwijs zo goed is. Ik zou willen dat in 2030 mijn appartementje van warmte voorzien wordt door

Europese energie. Niet omdat Nederland het zelf niet zouden kunnen, maar omdat we het samen efficiënter kunnen. Laten we de Spaanse zonne-energie ruilen voor onze Nederlandse efficiënt geproduceerde gewassen. Laten we Duitse windkracht uitruilen voor Franse opslagtechnieken. Laten we Scandinavische waterkracht omzetten in Europese energie.

Wij zijn goed op weg, maar het doek achter mij is nog leeg. Het is aan ons allen om dit doek te vullen. Ik nodig u uit om straks naar onze stand te komen om mee te denken.

Rob Jetten riep ons van de zomer al op: zoek de radicaal in je. Ik roep u allen op om die te vinden en een pen, een potlood of een kwast te pakken en met ons mee te tekenen. Alleen samen, geleid door onze gedeelde idealen, kunnen we weer een beeld scheppen wat mensen herkennen. Alleen samen, jong en oud, kunnen we de trend keren en wakker worden uit onze slaapstand. Alleen samen, met z'n allen, u en ik, kunnen we weer echt de partij voor de toekomst worden! Ik hoop dat u dat ook wilt.

Dankuwel.

